

ПО ЗА МЕДИЦИНСКУ ЕТИКУ РЛКЈИС

II редовна седница одржана дана 12.02.2019.године у Нишу.

1.Усвајање записника са I редовне седнице четвртог сазива ПО за медицинску етику РЛКЈИС одржане дана 26.09.2018. године.

Одлука: Усваја се записник са I редовне седнице четвртог сазива ПО за медицинску етику РЛКЈИС одржане дана 26.09.2018. године.

2. Усвајање предлога Плана рада ПО за медицинску етику

Одлука: Усваја се План рада ПО за медицинску етику, са допуном-„насиље над лекарима“. Текст Плана рада је саставни део одлука.

3.Информације о одлукама ПО за медицинску етику ЛКС

Закључак: Констатује се да су чланови ПО упознати са предлозима и одлукама истоименог ПО на нивоу Лекарске коморе Србије.

4.Анализа Закона о пресађивању људских органа (део који се односи на сагласност потенцијалног даваоца) у односу на Кодекс медицинске етике ЛКС).

Предлог: Предлаже се усклађивање одредбе члана 32. Кодекса медицинске етике ЛКС, са одредбом члана 23.ст.1.Закона о пресађивању људских органа, тако да гласи:“ Узимање људских органа са умрлог лица ради пресађивања, могуће је уколико се пунолетни пословно способан давалац пре смрти није томе усмено или у писменом облику, за живота противио, односно ако се томе у тренутку смрти није изричито успротивио родитељ, супружник, ванбрачни партнер или пунолетно дете умрлог.“

С обзиром да се одредбе Кодекса медицинске етике ЛКС, морају усклађивати са одговарајућим прописима, оваква измена у Кодексу је неопходна, с тим да овај ПО задржава

свој раније заузет став да је за случајеве пресађивања органа, неопходан писани и информисани пристанак даваоца као једини израз слободне воље .

5. Предлог Закона о здравственој заштити- део који се односи на издавање и одузимање лиценце

Закључак: Чланови ПО подржавају предложене измене Закона о здравственој заштити, дате у чл.182.ст.1.тач.4. и чл.185.ст.1.тач.4.и 5, а које се односе на услове за издавање и одузимање лиценце.

Образложење: Предлогом 333 у чл.182.став1.тач.4.као и чл.185. ст.1. тач.5. је предвиђено да Комора издаје, односно одузима лиценцу лекару уколико „правноснажном одлуком није осуђен за умишљајно кривично дело за које је запређена казна затвора од 5 година или тежа, нити на казну затвора за кривично дело против здравља људи, односно да му није изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи или на слободи, обавезно лечење наркомана и обавезно лечење алкохоличара.“

Са етичког аспекта, увођење нових основа за издавање и одузимање лиценце (мере безбедности лечења алкохоличара и наркомана), су оправдане јер у пракси има случајева који намећу потребу увођења ових основа.

Предлогом чл.185.ст.1.тач.4. је предвиђено да Комора по службеној дужности одузима лиценцу лекару ако“је правноснажном судском одлуком осуђен за умишљајно кривично дело за које је запређена казна затвора од 6 месеци или тежа, односно за кривично дело против здравља људи“.

ПО подржава наведени предлог јер је прецизнији од досадашње формулације „недостојности“ лекара као разлога за одузимање лиценце, с обзиром да је сам појам недостојности био непрецизан, широко формулисан и неадекватно тумачен у поступцима пред судовима части, тако да се његово изостављање у предложеном члану Закона, од стране ПО, подржава.

Председник ПО за медицинску етику РЛКЈИС

спец.др.мед. Славица Младеновић,прим.